

Slike z volitev

V vseh vaseh so sprejemali pred volitvami obveze, ki pa se niso nanašale samo na volitve ampak na vso gospodarsko dejavnost okraja. Sklepe so volivci sprejemali na množičnih sestankih ali na zborih volivcev. Takšnih obvez, kot so jih sprejeli volivci v Kramarovic in Ocnju, kjer je nastarejša in tudi najtrdnjša kmetijsko obdelovalna zadruga v okraju Murska Sobota, pa v vsem okraju niso sprejeli. V Kramarovic in Ocnju so sklenili, da bodo s pomočjo bližnjih krajevnih ljudskih odborov in s pomočjo okraja gradili cesti v Srdico in v Rogoševce, ki sta za dober promet v teh krajih ob meji res nujno potrebni in bosta prinesli vsem okoliškim krajem veliko koristi, predvsem pa obdelovalni zadrugi. Na istem sestanku so sklenili, da bodo tekmovali z vsemi volišči in volivnimi enotami v okraju Murska Sobota v hitri izvedbi volitev. Najkasneje do pol osme jih bodo zaključili. Vsi bodo v zgodnjih jutranjih urah glasovali in svečano zaključili volitve.

Vsi so bili s temi sklepi zadovoljni in tudi prepričani, da bodo vse te sklepe izvršili. Volišče so lepo okrasili. Živo je bilo na volišču že dan pred volitvami. Še mnogo pred časom, ki so si ga dolžili na sestanku, so hoteli končati z volitvami v svojem kraju. Sklenili so in samozavestno tudi izvršili. Za nekoliko po peti in ponekod že ob petih so vstajali in odhajali na volišče. Zbirali so se kar spotoma in nekoliko po šestih uri so v Soboti že vedeli: naši najboljši frontovci-zadružniki so izvršili svojo dolžnost že ob šestih uri zjutraj. Da, takšni so naši ljudje, naši zadružniki na skrajni severni meji in še si nekdo upa povedati, da ljudstvo ni s Titom in da bo »drugače«. Odgovorili so vsem takšnim zadružniki ob avstrijski meji izpolnili so tudi ta sklep predčasno, ki so si ga zadali in s tem povedali veliko, predvsem pa pokazali, kako izpolnjujejo zadane si obveze.

V Hodošu je madžarska manjšina in blizu je meja. Informiranci so za gotovo upali, da bodo med temi našli svoje pristaje, saj so računali da so tukaj prav takšni kot tuj pri njih, zaprjeni nacionalisti, ki bodo delali proti svoji vojski. Zato, ker so Madžari, toda informisti so se hudo zmotili. Narodne manjšine imajo pri nas vse pravice in se zavedajo tega veliko bolj, kot bi kdo pričakoval. Poznajo ljudsko oblast saj so jo pomagali graditi. Zvestost se borijo za socializem v Jugoslaviji in dostojno odgovarjajo omni za mejo. Lepo dokaz za to je njihova obdelovalna zadruga. Tri volivne enote so bile tokrat v zadrugi in četrti izven zadruge toda

vse štiri enote so bile enako razgibane, volišča primerno dogodka okrašena in enote so tekmoval. Glasovali so že v zgodnjih jutranjih urah in do pol osme so že končali volitve.

Dan je bil sicer dokaj mračen in sneg je na gosto naletaval, toda smeh in tudi petje se je vedro razlegalo po hribovju. »Volimo svoje kandidate, sami odločamo in zato bomo povsod zmagovali,« se sliši med njimi. Da, prav dobro vedo, da je to resnično njihova oblast, res ljudska, zato pa se lahko smejejo in pejejo, ker vedo, da bo tukaj tako, kot je ljudstvu prav, pa kolikor koli bodo čez mejo vsiljevali »resnico« o nas ki je prav za gotovo resnica o njih in še več vedo povedati o tem v Hodošu.

Tudi v Puconcih je bilo že ob petih zjutraj živo. Klicali so se sosede: »Voli gremo, čas je, da oddamo glasove za kandidate, ki smo jih sami postavili.« Že prej so sklenili, da bodo tekmovali volivne enote med seboj in to pomeni, da je vse odvisno od posameznika. Noben ni zaostal. Spotoma so se zbirali in v gručah prihajali na volišče. Sneg je naletaval na pozne ozimino in se taljal in kot da bi se tudi v njih nekaj tajalo. Človek se ob takšnem primeru sprosti in pove, kar čuti in malokdaj pove. Pa tu ni kaj velikega povedati, dovolj zgovoren je njihov prihod že v tako ranih urah. Zadovoljni so, da tudi oni ne bodo dosti bolj pozni kot oni v Kramarovic. Ob pol sedmu uri so oddali glasove zadnji.

Dan pred volitvami je bilo povsod živo. Tudi v Domajncih je bilo tako. Fikaš Mihael je star že 88 let in vso eno se je živo zanimal za kandidate in njihove namestnike in zaprosil ljudi, kaj ga zjutraj na vsak način zbudijo, nalga hotel je prvi na volišče. Že ob pol šestih se je napotil na volišče in ko je vstopil, je po svoje, a pristransko povedal: »Čital sem neke. Volite Titove kandidate in jaz hočem biti prvi pri nas. Prvi bom volil Titove kandidate.«

Vaščani so mu sledili. Slišali so vse, kar je resnica o volitvah od okrajnega aktivista Bokana in niso nasledili takšnim, kot Žilavec, ki je vedno govoril in ščeval ljudi proti vsemu in je poskušal tudi proti volitvam s svojim nergaškim načinom. Pomagal mu je še eden izmed takšnih, ki poskušajo z razbijaštvom toda ostala sta osamljena. Oče Fikaš lina je povedal, kako je prav in vsi drugi prav tako. Volitve so zaključili do devete ure.

Sneženi kosmi so padali vse bolj redko. Po Murski Soboti je odmeval vedra pesem iz zvočnikov. Prenos radio kandidate za nove odbornike, ni imela težke naloge. Postavila je za kandidate najboljše frontovce. Vsi predlagani kandidati, kakor njihovi namestniki, so bili člani Fronte. Na predvolivnem množičnem sestanku je zbor volivcev potrdil kandidate, katere je predlagala Fronta, saj so videli v njih najboljše frontovce, ki so s svojim delom dokazali, da bodo delali tako, da bodo upravičili zaupanje, katerega jim volivci izkazujejo.

V predvolivni dejavnosti se je aktivnost frontovne povečala. Uspeli so, da se je število članov Fronte dvignilo. Na vsakem koraku si videl delo Fronte in uspehe, katere je pri vztrajnem in temeljitnem delu dosegla.

Na množičnem predvolivnem sestanku dne 3. decembra t. l. kjer so se zbrali polnoštevilno, so napovedali tekmovanje vsem vsem v okraju in to, kdo bo prej stoodstotno izvedel volitve, kdo bo imel manj v »črni škrinjici« in kdo bo lepše okrasil volišča.

V takem razpoloženju so pričakovali dan volitev. Dan pred volitvami so frontovci s pomočjo mladine okrasili svoja volišča in pripravi vse potrebno za naslednji dan.

Prišel je pričakovani dan volitev. Rano nedeljsko jutro je prineslo sneg, ki je naletaval v kosmičih. V murskosoboškem zvoniku je komaj odbila ura šest, ko so člani volivne

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ljubljane: »V rogaševskem sektorju se volitve bližajo koncu. V črni škrinjici je le ena kroglica — volivcev pa je čez pet sto...« Oglašil se je globok moški glas. Vsi ga poznajo. Ta oddaja preko zvočnikov dnevne novice za Sobotu. »Dobili smo zadnja poročila o poteku volitev v okraju. V obmejnih vaseh so glasovali prvi. Tako so v Kramarovic zadružniki v tekmovalju prvi. Glasovali so do šeste. Uro pozneje so končali tudi v Ženavljah, Adrijancih, Petrovcih...« Naštevati je še imena vasi. »Nemčaveci so končali prvi v Soboti-okolica do pol sedme...« Ljudje so pazljivo poslušali. Povedal bo tudi o Soboti. »Do desete je glasovalo stoodstotno preko trideset vasi...« Čez pol ure dajemo točnejše poročilo. V Soboti je glasovalo že do zdaj čez devetdeset odst. volivnih upravičencev. Trinideset volivnih enot je zaključilo...«

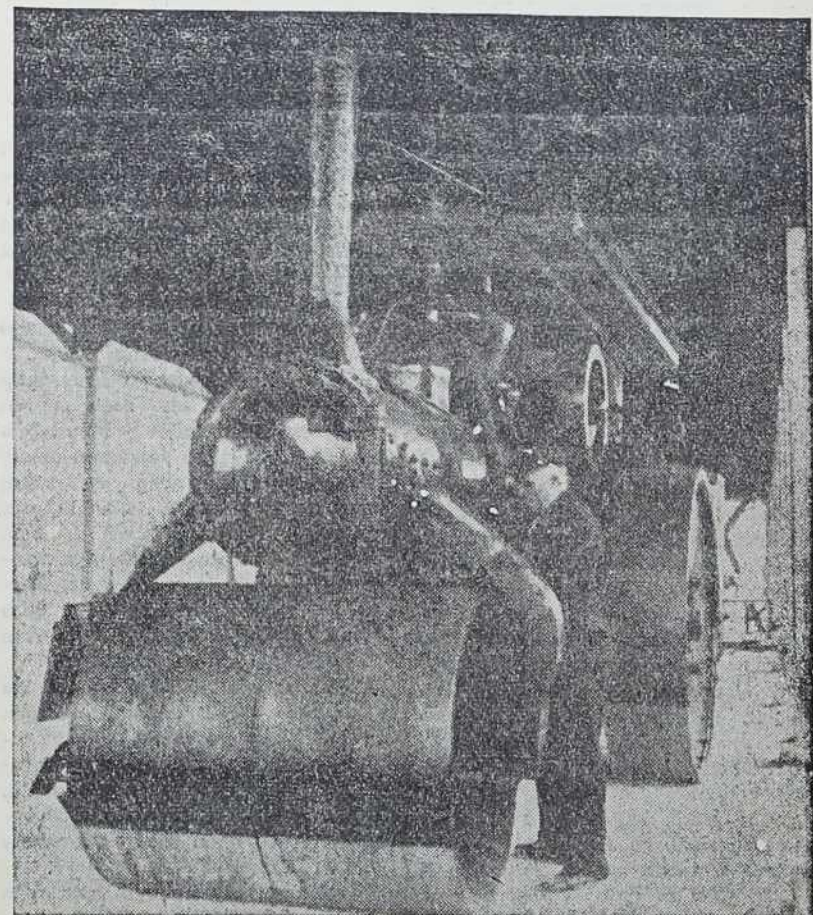
Zopet je zagrmela zmagovita pesem. Zopet je prekinil napovedovalec. Vesti je bilo vsak čas več. Uspehi vedno večji. Govoril bi lahko kar ves predpoldan.

Novi odbori bodo utrjevali ljudsko oblast v najtesnejšem sodelovanju ljudstva

Volivna kampanja je pokazala mnogo pomanjkljivosti in napak organov ljudske oblasti na terenu; pokazala je, da mnogo ljudi še ne poznava vsebine naših množičnih organizacij; pokazala je, v katerih krajih so okrajna vodstva množičnih organizacij vložila premalo truda v delo krajevnih organizacij, razkrinkala posameznike, ki so v tem delu pokazali, da jim v tem delu ne uga. Ljudska oblast in zbrala ljudi, ki so voljni sodelovati pri graditvi nove oblasti ter obenem dala priložnost, da okrajni aktivisti pokažejo svoje zmožnosti.

Noršinci. — V prostorih gasilskega doma, ki so bili premajhni, da bi sprejeli vse ljudi, ki so se hoteli seznaniti z namenom volitev v KLO, se je zbrala skoraj vsa vas. Ženske niso hotele zaostajati za moškimi, toda moški so jim zasedli mesta, in ne samo zasedli mesta, ampak popolnoma napolnili sobo. Toda v Noršincih so bili iznajdljivi. Odprli so okno in vrata sobe ter kljub hladnemu večeru poslušali okrajnega aktivista na prostem. Po končanem govoru so začeli s svojimi težavami in željami. Tako n. pr. sin Pintariča ni dobil plačanih prevoznih stroškov, ko se je vrnil iz bolnice domov. On se je udeležil gozdne akcije in mu je drevo zlomilo nogo. Oče ga je na svoje stroške pripeljal domov. Tov. Pintarič se je drugi dan prepričal, da se vsaka napaka lahko reši, če se pride na množični sestanek in se o napakah govori na pravem mestu. Nepravilno pa je mišljenje tov. Pintariča, da se pritožuje glede zvišanja kontingenta obvezne oddaje živine, ker marsikateri mali kmet je dal ne samo enkrat, temveč celo petkrat več državi, kot se je od njega zahtevalo. Pravilno je, da se tov. Pintarič pritožuje proti članu odkupne komisije, tov. Horvatu, ki mu je izdal odločbo, da mora oddati kravo, ki ima tele staro komaj štiri tedne, in mu je dejal: »Tele tudi brez krave lahko živi,« kljub temu, da mu je Pintarič ponujal telico. Napaka je Pintaričeva, da ni hotel sprejeti odločbe, ker bi se na osnovi odločbe lahko pritožil na OLO-ju. Pintarič je kmet pete skupine in ima sicer desetčlansko družino, toda se mora zavedati, da je dolžan izpolnjevati svoje obveze proti državi.

Potem so se kmetje pritoževali proti delovodkinji KZ, tov. Gredarjevi, ki ni bila navzoča na sestanku. Upravni odbor KZ je razdelil sladkor, a niso ga vsi dobili v tisti količini, kakor je to predvideval razdelilnik. Tako sta dvojčka nekega člana zadrage namesto 3.25 kg, dobila le 1 kg. Uprava KZ v Noršincih ne zaveda svojih pravic in dolžnosti. Izjava predsednika KZ, da se »boji« naznaniti tov. Gredarjevo, ki ima, kakor je sama izjavila, »poznanstvo na milici in v okrajnem

Parni valjar — izdelek tovarne »Djuro Djakovič« — Slavovski Brod. Težak je 18 ton.

ima številnejšo družino kakor so-

sed. Takšne reči bi popravil zbor volivcev, če bi v Sebeborcih redno in pravilno sodelovali s člani KLO. V Tešanovcih ni po godu ljudska oblast Papič Evgenu, ki s svojimi izjavami glasno pove, da je navadni reakcionar. Tako mu ne uga »Teden varčevanja«, ne uga mu Partija, a ne vem, če delovnemu ljudstvu uga, da on živi na račun svojih staršev. Minili so tisti »blazeni« časi, ko si lahko brez dela živel na račun delovnega ljudstva. Tega se Papič dobro zaveda in mu ne uga ne ljudska oblast, ki ga še ni zakačila, ne uga mu Partija, ki zahteva, da morajo vsi delati, da nihče ne sme živeti na račun drugega, da vaški špekulanti nimajo nobene bodočnosti v novi Jugoslaviji, da je ljudstvo v Jugoslaviji že toliko politično zrelo, da zna in bo znalo obračunati s takšnimi tipi, kakršen je Papič Evgen v zgornjih Tešanovcih.

Andrejci. — V Andrejcih kritizirajo okrajnega aktivista, ki ni prišel na napovedani množični sestanek, kar vsekakor ni v redu. Napaka je, da je okrajni aktivist pomotoma odšel v Adrijance namesto v Andrejce. Andrejčani se borijo za svoj KLO, ki bi po njihovi izjavi zajel Krnce, Bokračce, Ivanovce in Andrejce. Sedež tega KLO bi bil v Andrejcih. Člani andrejskega KLO pravijo, da je to želja ljudstva. Pa smo sklicali množični sestanek v Andrejcih in Andrejčanov ni bilo na množičnem sestanku, da bi potrdili izjavo svojih predstavnikov. Tako res ne vemo, če je želja vseh Andrejčanov, če je želja vseh ljudi iz Bokrač, Krncev in Ivanovcev, da bi organizirali svoj KLO, ker če je to v resnici želja vsega ljudstva iz vseh navedenih vasi, ne verjamem, da višji organi ljudske oblasti ne bi ustregli njihovi želji. Na dan volitev so se vsi ljudje v Andrejcih izkazali z udeležbo na volitvah, da želijo sodelovati pri izgradnji svoje oblasti na vasi, kljub temu, da ni bilo ustreženo njihovi želji, da bi imeli svoj KLO. Vsekakor je za pohvaliti Andrejčane, kar se tiče udeležbe.

Martjanci. — V Martjancih je bilo že rano zjutraj vse živo. Pač, volitve so bile, in Martjančani so hoteli dokazati, da razumejo, kaj pomeni, da si ljudstvo samo gradi svojo oblast. Govorili so celo o bodočem delu v vasi, kaj bodo popravili, kaj zgradili itd. Pričakujemo, da se bodo Martjanci dvignili iz skoraj bi rekel, dolgega spanja. Ponovno bodo začeli tudi s kulturno-prosvetnim delom, ki je spalo precej časa. Martjanci bodo postali zopet živi, kakor so bili nekdanj, ko se je vsak Sobočanec rad udeležil njihovih prireditvev.

Sebeborci. — Tudi v Sebeborcih so napolnili vaščani šolsko sobo. Tamkaj je bila mešana družba: Zadrugarji so bili skupaj na sestanku z ostalimi vaščani, ki še niso v zadrugi. Tako je tudi prav, le čudno je to, da se v Sebeborcih ne zavedajo, da zadrugarji, ki bodo člani bodočega KLO, ne bodo nobenega privatnika spravili nasilno v zadrugo. Tamkaj se je našel »junak«, ki je ponoči zažgal oslco slame tov. Barbariču, ki je član KOZ, in s tem je jasno dokazano, da s silo in zastraševanjem delajo prav tisti, ki so zunaj KOZ in so padli pod vpliv nasprotnikov ljudske oblasti. Na sestanku so prišle tudi članice KOZ, ki so imele poprej sestanek z okrajno sekretarko AFŽ, tov. Kikecovo.

Ljudje so povedali, da pomagajo zadrugarjem z delom, kar je tudi popolnoma na mestu, toda nekaj vendar ni prav v Sebeborcih, prav tako kakor v Noršincih, a to je, da se v Sebeborcih še ne zavedajo, kaj je ljudska oblast, kaj je zbor volivcev in kako mora zbor sodelovati pri odmeri obvezne oddaje. Tako so n. pr. nekemu človeku, ki ima prav toliko zemlje kakor njegov sosed, odmerili večjo oddajo, kljub temu, da

Kjer dela Fronta so volitve rzorno potekle

Ne daleč vstran od Murske Sobot, malo vstran od glavne ceste, leži vas Nemčavci. Marsikdo se še spominja Nemčavec, kajti delovni ljudje v Nemčavcih so letos spomladi začeli misliti, da bi tudi oni ustanovili obdelovalno zadrugo. Letos v maju mesecu se je res ustanovila obdelovalna zadruga, v katero je vstopila vsa vas.

Toda sovražniki delovnega ljudstva se s tem niso nikakor strinjali. Vse sile so napeli in so tudi uspeli, da so mlado komaj ustanovljeno zadrugo razbili. Orožje v njihovih rokah sta bila takratni predsednik KLO in sekretar VOOV. Sovražniki delovnega ljudstva so se zaman veselili svoje zmage. Res je, da v Nemčavcih obdelovalne zadruge ni bilo, toda ravno to je pokazalo fronti v vasi na čelu s celico, da je premalo budna in da bo treba pričeti drugače delati.

Frontovci Nemčavec so si izbrali novega sekretarja Fronte. Fronta, na čelu s celico, je začela tako rekoč delati iznova in to temeljito delati.

Uspehi tega dela niso izostali. Delo je bilo res trdo, toda novi odbor Fronte se je tega zavedal in zato je tudi žel uspehe. Odkupi, čeravno tu in tam nepravilno razbiti, so se izvrševali 100%, ravno tako so se pravilno izvajale vse druge tekoče naloge, katere je Fronta skupno reševala s krajevnim LO.

Bližale so se volitve v krajevne LO. Fronta, katere je postavljala

Vedno več izobraževalnih tečajev je v soboškem okraju

Razvoj dela v izobraževalnih tečajih in sam razvoj števila tečajev našim okrajom nam jasno pove, da našega ljudstva po izobraževanju. Število tečajev se je tekom meseca novembra povzpelo na 21. Prejeli smo, da to ni zadnja številka, zlasti tedaj ne, če bodo naši školski odbori OF, AFŽ, LMS in prostetni delavci ter gasilske čete, organizacija RK in članstvo KZ in OZ pristopili k delu na ustanavljanju novih tečajev na vasi. Hotel bi navesti le majhen primer dejavnosti organizacij in prosvetnih delavcev. V Bodoncih je bilo n. pr. na začetku le 25 tečajnikov. V to število so všteli tudi ljudi iz Vadarcev, ki so grajali Strukovčane, češ da niso izobraževalnega tečaja. In kaj je rodilo delo na organizaciji tečajev? Danes je močan tečaj v Bodoncih, v Strukovcih je 40 tečajnikov, a Vadarci so tudi odprli svoj tečaj. Mislim, da je ta primer vsega vrednega posnemanja, ker prav takšni ljudje, kakor so v Strukovcih, Vadarcih in Bodoncih, so tudi v ostalih vaseh okraja. Potrebno je, da se zgrabi za delo. V Čepincih so n. pr. zajeli v tečaj čez 50 ljudi in se tečaj zelo živ. Njihovi sosede v Markovcih se ne morejo ponašati s številom tečajnikov, kljub temu, da je v vas zbita, a Čepinci so razmetani po bregovih okrog zadružnega doma, kjer se vrši tečaj. V Domanjševcih so tudi začeli s tečajem. Ne vem, kaj čakajo naše vasi sredi okraja, kakor n. pr. Pečarjevci, Brezovci, Predanovci in kaj čakajo v Tešanovcih, zakaj ni še tečaja v Martjancih, kako to, da ni tečaja v Murski Soboti, ki ima veliko število prebivalstva, ki še ni vključeno v noben tečaj. Prepričan sem, da bi se našlo ljudi, ki so željni obiskovati tečaj tudi v Sebeborcih, a Puncinci so že našli 15 mladincev; le tega ne vem, če so začeli s tečajem. V Vidoncih bi tudi lahko začeli s tečajem, ker imajo predavatelje, le da ni organizacije ali človeka, ki bi organiziral tečaj. Prav tako so bili ugodni pogoji za otvoritev tečaja v Kruplivniku, Dolnjih Slavecih, pa tudi v Gornjih Slavecih, le da niso pravilno pristopili k delu.

(Nadaljevanje s 1. strani)

komisije prevzeli volivni material in ga razmestili po voliščih. Ni bilo treba pričakovati volivcev in 7. ure. Iz mraka so prihajali ljudje iz vseh strani praznično razpoloženi ter navlivali na volišča. Val tekmovanja je zajel vso vas. Kdo bo prvi? Že pred 7. uro je pritekel po padajočem snegu ves zasoplen kurir iz druge volivne enote na štab sektorja in prinesel poročilo »II. volivna enota 100% volila, v črni skrinjici je 0«. Kmalu za tem je končala III., IV., potem V. in nekaj minut po 7. uri je bilo poslano okrajni volivni komisiji kratko poročilo »Volitve v Nemčavcih izvršene 100%, od tega za kandidate Osvobodilne fronte 97%«.

To je bil rezultat aktivnega dela fronte vasi Nemčavec. V predvolivni dejavnosti je frontovska organizacija preizkusila svoje moči. Volivni rezultat, katerega so dosegli, je merilo njihovega dela in na katerega so lahko ponosni vsi frontovci Nemčavec.

Zmago Veseli

Otrok vojne

(Nadaljevanje)

Po vrtovih so se razile barve zorenja. Vroče poletje se je vidno naginjala k kraju. Sivo pusto mesto pa je imelo še vedno svoj poletni čar. Svetloba sonca, ki se je s časom vedno drugače izpreminjala, je dajala vzdušju mesta vedrost in preprostost, da je izgledalo, kot da se ni nič zgodilo in kakor da se nič ne dogaja nekje na vzhodu in po vsej deželi. Spremembe je bilo opaziti le na ljudeh, toda tudi tukaj samo ponekod, kjer so bili zbrani samo znanci in zaupni tovariši. To kar so na ulicah in v javnosti skrivali, je prišlo med njimi do izraza. Vladko je marsikdaj videl svetle plamene upanja in vere v bodočnost v pogledih takih kot je bil to Franjo. Ferdo, oče in mizar. Molče so poslušali zmago slavne klice in opazovali triumfiranje nemških privržencev in plameni na njihovih licih so zgovorno zagotavljali: kdor se smeje zadnji, se najsiljeje smeje. V mesto so prihajali vedno novi izseljenci iz Slovenije, prihajali so tudi begunci iz Bosne in od teh je bilo marsikaj slišati. Pripovedovali so grozote o dogajanju v njihovih kraljih, kjer dajajo ustaši, četniki, muslimani in pravoslavni v strahovitem kaosu. Pripovedovali so o trumah ljudi, ki pred tem bežijo v gore, kjer se zbirajo uporniki, ki se borijo proti Nemcem. Vsem tem je plamtel v pogledu plamen sovraštva, ki je žgal nekje v notranjosti in izžareval veliko prepričanje, drugače bo, boljše, zmaga bo pravica.

Maca se je spoznala s Stano, ki je prišla prav tako iz Bosne, kjer je bila v logorju, a je bila s starši in brati izseljena iz Slovenije. Nekje na Dravskem polju je ostalo njihovo posestvo in vanj so naselili Nemce. Toliko je še vedela. Tudi ona se je vpisala v gimnazijo in prav tako kot Maca in ostali živel v prepričanju: »Vse jim bo povrnjeno!«

Čas je potekal navidez mirno in brez nenavadnosti, toda to je bilo prav tako kot življenje izseljencev in beguncev. Na zunaj so bili mirni in vdan v usodo, toda v njih je bilo nekaj, kar jih je žgalo in vzpodbujalo. Takšni so bili tudi nekateri izmed meščanov in sicer opretni ter previdni so se hitro in včasih nepričakovano seznanjali, se zbirali zdaj pri tem zdaj pri onem na stanovanju in vsi so mislili, pa tudi več ali manj odkrito govorili:

»Kmalu se bomo vrnili... Morda že spomladi, morda jeseni vrnili se bomo prav sigurno. Naši bodo zmagali!«

Ob takšnih večerih, ko so se zbrali za zatečenimi okoli, so včasih tudi zavzeli ugotovitve:

»Danes so zopet divjali po mestu z »Marico«, zopet so nekoga zaprli.« Naslednjega dne pa se je že razneslo po mestu in zopet so zvečer govorili o tem. Tokrat so naštevali imena tistih, ki jih več ni bilo srečati v mestu. Vse čišče pa se je dogajalo, da so poedinci kar čez noč izginiti in čez teden dva ali pa še pozneje je bilo slišati: »Poslal je glas iz gozdov...«

Tako nekam prijetno je bilo, ko so se zbrali in tako zaupno pogovarjali. Čeprav se je nešteto krat zgodilo, da so govorili eno in isto in da so drug drugega ponavljali, toda kljub temu je vsaka izrečena beseda veliko pomenila. Vsaka beseda je v njih klenila vero v zmago in v boljše, čeprav je na vseh koncih in krajih vihrala vojna in so Nemci iz dneva v dan le zmagovali in zmagovali.

V teh dneh sta se vrnila domov dva nova gosta. Gospodinjini brat, ki je bil doslej pri vojski in niena prijateljica Dana iz Nemčije. Oba sta vedela veliko pripovedovati. Mirko, je bil nekam tih in miren in je govoril počasi ter razločno in morda zato je vzbujal pri Vladku zanimanje. Pripovedoval je o tem, kaj se dogaja v Bosni. Čudno so bile te zgodbe in včasih mnogo bolj grozne, kot jih je kdaj koli čital Vladko.

Pripovedoval jih je ponavadi ob večerih, ko se je zunaj zgrnila tema in je skozi odprta okna nalahalo in sveže zavlelo. Zdelo se je, da Mirko ob takem

Na odprti seji v Apačah so dali med drugim obračun krajevnih podjetij

Alojz Mrkon je dober predsednik KLO

V Apačah je dal dosedanj predsednik krajevnega ljudskega odbora Alojz Mrkon, ki so ga ljudje ponovno izbrali za kandidata, izčrpano poročilo o delovanju krajevnega ljudskega odbora od zadnjih volitev, to je od leta 1947 do danes, zato je bila seja zelo dobro obiskana. Ljudje so se zanimali za delo svojega krajevnega ljudskega odbora.

Leta 1947 sta bila izvoljena za predsednika tovariši Jesih Jakob, kot tajnik pa tovariš Emerik Peterka. Zaradi nepravilnosti v administrativnem poslovanju ljudstvo ni moglo nikdar dobiti o najvažnejših stvareh pravih podatkov. Naloge, ki jih je sklenil celotni odbor na svojih sejah, se niso izvajale, ampak jih je tajnik reševal samovoljno po svoji glavi. Zato so najbolj trpela krajevna podjetja in zabredla takrat v težke deficite. Samo pri gostinskem podjetju je bilo takrat 240.000 din deficita. Tajnik je samovoljno nastavljal v podjetja nesposobne ljudi. Kriv je bil seveda deloma tudi ostali odbor, ki ni vršil zadostno kontrolo. Na zahtevo ljudstva so bili krivci odstavljeni in kaznovani, za predsednika pa je bil na željo ljudstva postavljen dosedanj predsednik Mrkon Alojz, ki je s svojim delom kmalu dokazal, da ne uživa zastoj zaupanja tamkajšnjega ljudstva in ljudske oblasti. Seveda je imel spricho zavoženega dela prejšnjega vodstva pri svojem delu velike težave, tembolj, ker je ostalo od prvotnih 15 odbornikov le še 8 odbornikov. Nekateri so morali zaradi nezaupanja ljudstva svoja mesta zapustiti, nekateri pa so se preselili.

Kljub vsem težavam je odbor pod novim predsednikom Mrkonom rešil vse večje zahteve oblasti dokaj zadovoljivo. Setvena komisija je redno pregledovala obdelovanje polja in posevkov. Pri izterjavi davkov se je najbolj izkazal predsednik, ki so mu pomagali okrajni aktivisti. Imeli so uspehe pri odkupih živine, manj pri

odkupih žitaric in krompirja, to pa zaradi nezadostne pomoči množičnih organizacij. Plan odkupa goveje živine je bil presežen za 2205 kg, pri pitanih prašičih je znašal presežek 935 kg. Odkup ovsa je bil presežen za 10.135 kg. Krompirja so oddali 160.824 kg ter 2043 kg sončnic. V akcijo za prevoz lesa se je vključilo 17 voznikov v vprežno živino. Jesenska setev se je izvršila stoodstotno v pravem času. V preteklem letu je imel odbor 24 rednih in 3 izredne seje. Imeli so 10 zborov volivcev in 2 množična sestanka. V času predsedanja tovariša Mrkona pa do danes so znašali celotni dohodki din 642.498,—, izdatki pa din 365.827,—. Saldo imetja znaša danes 276.671,— dinarjev. »Kakšna razlika? Prej deficit, sedaj pa dobiček. Kaj vse zmore dober in pošten ter delaven predsednik...«, so pritrjevali volivci na tej odprti seji.

Zanimivo je bilo poročilo o krajev-

Opekarna Nemčavci je izpolnila plan 27 dni pred rokom

Delovni kolektiv Nemčavci se je s svojim vestnim in poštenim delom uvrstila med najboljše kolektive v ljudski republiki Sloveniji, posebno pa v Mariborski oblasti. Svoj plan je izpolnila 27 dni pred rokom in 3 dni pred obvezo.

Tu se vidi, da so člani sindikata pravilno razumeli velike naloge, ki stojijo pred nami pri graditvi socializma. Na dan 29. novembra so svečano proslavili Dan republike ter so priredili tudi družabni večer. Na proslavi so razglasili štiri udarnike, pohvalili so večje število svojih članov, ki so se izkazali pri svojem delu. Nagrajeni so bili vsi delavci, člani sindikata. Ta kolektiv je kot najboljši v Mariborski oblasti dobil prehodno zastavo v trajno last od Oblastnega odbora Mariborske oblasti. Član Oblastnega odbora je v svojem govoru pohvalil člane podružnice in

nih podjetij. Krajevni odbor je nastavljal v podjetje zanesljivega in sposobnega človeka in podjetje uspeva. Mesečni denarni promet znaša 232 tisoč dinarjev. Saldo zadnjega računskega izpiska z dne 29. novembra znaša 89.000 din, poslovodja pa je že na dan 1. in 2. decembra vložil v banko 50.000 din, tako da znaša današnji saldo le še 39.000 din, ki pa je daleč krit z zalogo. Dobro je tudi krojaško podjetje, ki izkazuje 15.800 dinarjev dobroimetja. V času njegovega prenosovanja je bilo zbranih in oddanih 886.835 din davkov.

Mrkon Alojz pa ni samo dober in delaven predsednik krajevnega ljudskega odbora, ampak vrši še drugod svoje funkcije vestno in točno. Je član okrajnega odbora ZV, okrajnega odbora OF. Pri gradnji Zadružnega doma v Apačah je napravil nad 800 ur, za kar je prejel zlato in srebrno značko. Ker ni tajnika, vrši istočasno tajniške posle krajevnega ljudskega odbora ter vodi kot sekretar grupe osnovne partijske organizacije vse politično delo na vasi. Delovno ljudstvo iz Apač bo na dan volitev dobro vedelo, zakaj in pa koga bo volilo.

žim želel še večje uspehe pri njihovem delu.

Kakor člani delavci, tako se je tudi upravnik Horvat zalagal za izvršitve nalog, da se plan izpolni pred rokom in da bi delo čimbolj organizirano poteklo.

Na proslavi 29. novembra so se vsi člani z upravnikom na čelu zavezali, da bodo še v naprej delali s še večjo poštenostjo in zavestjo za izpolnitev plana za 1950. leto, da bodo s tem odgovarjali na vse klevete in laži Informbiroja, ki jih danes širijo proti naši državi ter s tem pokazali svojo predanost naši Komunistični partiji in našemu dragemu voditelju maršalu Titu.

Sezona tečajev v Radenci

Čim se neha v Radenci zdraviliška sezona, kjer se mude na odhodu naši zaslužni delavci, prične nova sezona — sezona tečajev. Trenutno se vrše v Radenci hkrati trije tečaji in to tečaj za funkcionarje Osvobodilne fronte, tečaj za predsednike in tajnike krajevnih ljudskih odborov ter v zadnjem času trgovski tečaj, kjer se izpopolnjujejo pomočniki in vajenci kmetijskih zadrug, okrajnih magazinov in mestnih podjetij. Tečajnica funkcionarka OF, tovarišica Horvat Veronika, zadružnica iz Žepovc, je napisala na »Sten-čas«: »Bilo je lušno, ker smo imeli vsak dan predavanja in sem vso snov z zanimanjem poslušala, da bi na tečaju čim več pridobila.«

Trgovski tečaj obiskuje 36 tečajnikov iz vseh okrajev Mariborske oblasti. Z delom pričenjajo ob pol 8. uri zjutraj. Predavanja se vršijo do 12. ure in od 15. do 17. ure, nakar sledi učenje. Namen tečaja je, zgraditi novi mladi strokovni kader, ki se že danes zaveda, da gradi socializem s tem, da skuša odpraviti vse napake iz naše trgovine in da naše ljudstvo čim boljše postreže. Tečaj bo trajal do konca meseca marca, prav tako bosta ostala dva tečaja v več izmenah zaključena do 1. aprila, ko bo treba zdravilišče pripraviti spet za letni odmor za naše delavce.

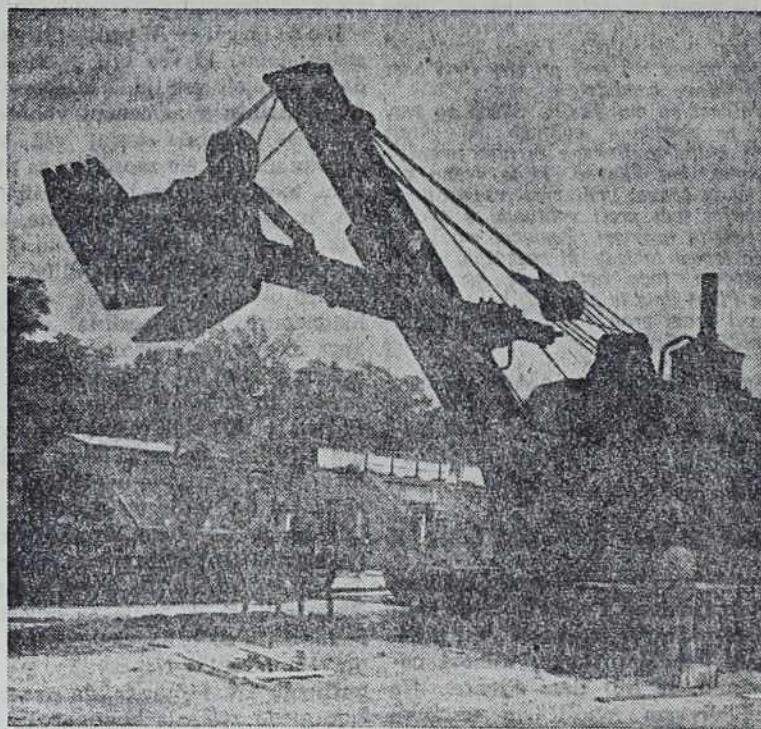
bolj groznega. Ravnodušno se je nasmejela in skoraj meže spraševala, kot da bi izjavila:

»Misliš, da bodo ti fanatiki kaj škodovali nemški eliti vojski. Si kdaj sploh videl elitne čete nemške armade! To so zmagovalci in ljudje, vi niste proti njim niti senca vojaka...«

Mirko je na te besede odgovarjal z molčanjem in nihče ni mogel ugotoviti, ali je to prezir ali pa sploh ne poslušal njenih besed. Dana pa je kar sama odgovarjala:

»V neki mesecih bodo kruto obračunali z uporniki, zmlinčili jih bodo v prah... je iztisnila zadnje besede s stisnjenimi zobmi in počasi, meščevalno in skoraj strastno skrčila prste v drobnost. Ob kotih ustnic so se ji zarezale zlobne črte in popudrano čelo se ji je prečelo nabralo. Vladku je bila tako zoprna, da ni mogel gledati takšne Včasih pa se je vedela tako prijazno in lepo nasmejniti, da si človek ne bi mogel misliti o njej kaj slusnega...«

»Bo že tako, da bo prav,« se je včasih nejevoljno oglasila gospodinja, ko je opazila temen plamen v pogledu Franja in ostalih v hiši. Vedela je, da ni niso za takšne pogovore in da jim postajajo gosta neprijetna in celo odvračajo. Sploh jo je minila tista prijaznost, ki je bilo občutiti v prvih dneh. Vse češče na je godrnjala in nemirno hitela iz sobe v sobo, kot da bi kaj iskala.

Veliki parni bager — ponos delovnega kolektiva tovarne »Djuro Djakovič«. Ta bager v 20 minutah izkoplje in naloži 1 vagon premoga. Uporablja se tudi za gradbena dela. Z njim ravna le dva človeka